

KEES BOOT

Kees Boot is directeur van BOOT organiserend ingenieursburo BV uit Veenendaal. BOOT werkt samen met jou aan een toekomstbestendige leefomgeving.

DE OMGEKEERDE WERELD

Als ik vroeger thuis aan de grote tafel een opmerking maakte die tegen de gevestigde orde inging, reageerde mijn vader prompt: “het lijkt hier wel de omgekeerde wereld”. Daarna legde hij met weinig woorden uit waarom mijn voorstel het niet ging halen. Als we het over circulariteit hebben, denk ik nog vaak aan zijn woorden terug. Hoe mooi is het als we na het winnen en gebruiken van materialen, diezelfde grondstoffen, weer de retourreis maken naar de mijn waar ze ooit gewonnen zijn.

Nog mooier is het als die materialen of grondstoffen op de retourreis een afslag eerder nemen en opnieuw een plek zoeken in een bouwwerk. En nu we toch dromen; kunnen we niet het hele gebouw oppakken en verplaatsen naar de plaats waar ze juist dát gebouw nodig hebben? Grote verhuizers die niet alleen de inboedel verhuizen, maar ook het gebouw demonteren, inladen en elders weer opbouwen. Zo wordt er dus niets weggegooid. Mijn vader zou zeggen: Dat lijkt wel de omgekeerde wereld.

De wereld van circulariteit is ook een omgekeerde wereld. Materialen en grondstoffen maken hun oneindige reis en rusten tussentijds uit op de plaatsen waar ze worden gebruikt. Na demontage zetten ze hun reis voort.

Bij BOOT werken we volop aan die circulaire reis van materialen en grondstoffen. We werken aan de omgekeerde wereld. Zo verplaatsen we een gebouw van Delft naar Rotterdam. Demonteren we aan de Ivoordreef in Utrecht gevelelementen van een flatgebouw en gebruiken dat opnieuw in het nieuwbouwproject. In Amsterdam inventariseren we de materialen van wegen en pleinen, zodat landschapsarchitecten deze creatief kunnen verwerken in hun ontwerp. Materialen die niet direct worden hergebruikt vinden hun weg naar www.insert.nl, een digitale marktplaats die jouw circulaire ontwerp mogelijk maakt.

Ook onze ingenieurs letten erop dat een gebouw zó wordt gebouwd, dat je het later weer uit elkaar kan halen. Dus bouten en schroeven gebruiken in plaats van lassen en lijmen. Dat is voor de verhuizing later wel zo handig. Als een opdrachtgever geen gebruikte materialen kan vinden, assisteren wij in de zoektocht in de stadsmijnbouw, waar eindeloos veel materialen voorhanden zijn. En als het er toch niet is, adviseren wij het gebruik van bio-based materialen. Als ze dan eindelijk hun laatste reis maken, kunnen ze terug naar de natuur waaruit ze gewonnen zijn. Naar de plaats waar ze zich thuis voelen.

Materialen worden duurder door de schaarste op de grondstoffenmarkt. De mijnen raken leeg. Dit nieuws haalt de voorpagina, alsof het nooit is voorspeld. Het is eigenlijk niets anders dan een signaal voor de start van de stadsmijnbouw. Daarbij begint de enorme voorraad materialen, die is opgeslagen als huizen en fabrieken, aan hun circulaire retourreis. Wellicht nemen ze de afslag naar jouw nieuwbouwplan en rusten daar vijftig jaar uit voordat ze de reis hervatten naar het nieuwbouwhuis van jouw achterkleinkinderen.

Het is de omgekeerde wereld zou mijn vader zeggen. En ik geef hem nu gelijk, maar ben er ook van overtuigd dat hij dit keer mijn voorstel niet van tafel veegt.